

24 Μαΐου – η λαμπρότερη γιορτή του πνεύματος, που σπέρνει τους σπόρους της γνώσης

Автор(и): Растителна защита
Дата: 24.05.2024 Брой: 5/2024

Σήμερα στη Βουλγαρία, εορτάζεται η εθνική εορτή της εκπαίδευσης, του πολιτισμού και της δημιουργίας του Γλαγολιτικού αλφαβήτου από τους Αγίους Κύριλλο και Μεθόδιο, γνωστούς και ως Θεσσαλονικείς Αδελφούς. Το 855, ο Κύριλλος και ο Μεθόδιος δημιούργησαν το Γλαγολιτικό αλφάβητο στη βυζαντινή Μονή Πολυχρονίου στην περιοχή της Βιθυνίας της Μικράς Ασίας, όπου μετέφρασαν ιερά βιβλία. Μετά από αυτό, ανέλαβαν να διαδώσουν τον Χριστιανισμό μεταξύ των σλαβόφωνων λαών.

Οι μαθητές τους Κλήμης, Ναούμ, Σάββας, Γκοράζντ και Αγγελάριος συνέχισαν το έργο τους. Έτυχαν θερμής υποδοχής στη Βουλγαρία από τον Πρίγκιπα Μπόρις τον ένατο αιώνα, και το Κυριλλικό αλφάβητο, το οποίο αντικατέστησε το Γλαγολιτικό, δημιουργήθηκε στην Λογοτεχνική Σχολή της Πρέσλαβ. Ο Κλήμης της Οχρίδας θεωρείται δημιουργός του, και ονομάστηκε προς τιμήν του Κωνσταντίνου-Κυρίλλου του Φιλοσόφου.

 αλφάβητο

Ημέρα της Βουλγαρικής Γραφής και Πολιτισμού

Ως ημέρα διαφώτισης, η εορτή πρωτογιορτάστηκε στην Φιλιππούπολη το 1851, όταν οργανώθηκε μια γιορτή και φοιτητική πομπή στην επισκοπική σχολή „Αγ. Αγ. Κύριλλος και Μεθόδιος“ με πρωτοβουλία του Ναϊντέν Γκέροφ. Το 1856, ο Γιοακίμ Γκρούεφ πρότεινε η ημέρα των Κυρίλλου και Μεθοδίου να εορτάζεται ως αργία για τους Βούλγαρους φοιτητές.

Ευτυχισμένη Γιορτή των Γραμμάτων και του Λόγου

Στα τέλη του 1968, η Βουλγαρική Ορθόδοξη Εκκλησία εισήγαγε το λεγόμενο Νέο Ιουλιανό Ημερολόγιο ως λειτουργικό της ημερολόγιο. Μετά από αυτό, η Ημέρα των Κυρίλλου και Μεθοδίου εορτάζεται από την εκκλησία στις 11 Μαΐου.

Σύμφωνα με την καθιερωμένη παράδοση, η Ημέρα της Βουλγαρικής Εκπαίδευσης και Πολιτισμού και της Σλαβικής Γραφής, στην οποία τιμώνται και οι δύο αδελφοί, παραμένει στις 24 Μαΐου.

Η 24η Μαΐου κηρύχθηκε επίσημη αργία της Βουλγαρίας με απόφαση της Εθνοσυνέλευσης στις 30 Μαρτίου 1990.

Ο ύμνος της Ημέρας της Βουλγαρικής Εκπαίδευσης και Πολιτισμού – „Εμπρός, Αναγεννημένη Λαέ“, γράφτηκε το 1892. Ο συγγραφέας του κειμένου είναι ο Στογιάν Μιχαϊλόφσκι, ο οποίος το δημοσίευσε για πρώτη φορά στο περιοδικό „Misal“.